

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 171/2019
26.02.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и др, због кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Јелене Димић Станојев, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу ЗК 233/17 од 30.05.2018. године и Вишег суда у Нишу Кж1 320/18 од 26.10.2018. године, у седници већа одржаној 26.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Јелене Димић Станојев, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу ЗК 233/17 од 30.05.2018. године и Вишег суда у Нишу Кж1 320/18 од 26.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу ЗК 233/17 од 30.05.2018. године, окривљени АА и окривљени ББ, оглашени су кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ за које их је суд осудио на новчане казне у одређеном износу од по 100.000,00 динара, које су дужни платити у року од три месеца, рачунајући од дана правноснажности наведене пресуде, а у супротном је одређено да ће суд новчане казне заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора. Окривљени су обавезани да на име паушала плате суду износ од по 8.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од по 8.306,50 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом су окривљени обавезани да Основном јавном тужилаштву у Алексинцу, на име трошкова кривичног поступка плате износ од по 6.329,00 динара, на рачун ближе означен у изреци, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Такође, окривљени су обавезани да оштећеном ВВ, на име трошкова кривичног поступка, плате износ од по 9.750,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени ВВ је ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 320/18 од 26.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Јелене Димић Станојев и адвоката Петра Драшковића, а пресуда Основног суда у Алексинцу ЗК 233/17 од 30.05.2018. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Јелена Димић Станојев, због повреда закона из члана 16. став 5, 419. став 2. и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљене ослободи од оптужбе или их укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим односно другостепеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости истиче да је нижестепени суд приликом извођења и оцене доказа повредио закон, и то конкретно одредбе члана 16. став 5. и члана 419. став 2. ЗКП.

У захтеву бранилац указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводима да су разлози побијане првостепене пресуде нејасни и у знатној мери противречни.

Осим тога, бранилац у захтеву за заштиту законитости износи сопствену анализу и оцену изведених доказа, другачију од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним пресудама, истичући да у конкретном случају није било очевидаца критичног догађаја, да није пронађено средство извршења, да је оштећени мењао исказ, да је вештак дозволио могућности другачијег механизма настанка телесних повреда, те закључујући да суд није на поуздан начин утврдио да су окривљени предузели инкримисане радње – чиме бранилац указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Међутим, повреде закона из члана 16. став 5, 419. став 2. и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, не представљају у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Јелене Димић Станојев, оценио као недозвољен и на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић